

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 218.

Tredie Session.

102det Møde.

Mandagen den 15de Marts.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Den anden Bemærkning, som angaaer den Sum, der er opført som Rente af Activerne for Slesvig, gaaer ud paa, at det calculate-rede Beløb skulde være temmeligt ringe i Forhold til disse Activers Capitalbeløb. Det er vel sandt, at dette Capitalbeløb er stort, men der er ogsaa deriblandt endeel usikre Fordringer. Det er iøvrigt ogsaa af det ærede Udvalg bemærket, at den er hensat med en vis Vilkaarlighed; men det er, fordi man ikke, da Finantsloven blev udarbejdet, har med tilstrækkelig Noagtighed kunnet oversæe, hvor Meget der kom ind. Det gjør iøvrigt ikke Noget til Sagen, da Finantsministeriet dog ikke alligevel er besøjet til deri at see nogen Bemyndigelse til ikke at gjøre det Meste ud af disse Activer, som Omstændighederne tillade. Saaledes som Forholdene nu, i Henshold til den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar, ere ordnede, vil Inddrivelsen af disse Activfordringer jo nu være gaaet over under Finantsministeriets egen umiddelbare Bestyrelse. — Hvad den tredie Bemærkning angaaer, nemlig den, som er knyttet til den danske Regjerings Krav paa den spanske Regjering for et nominelt Capitalbeløb af en betydelig Størrelse, da er det mig ret tilfredsstillende at kunne bemærke, at denne Sag staaer endeel bedre, end jeg havde troet, og at der er nogen Sandsynlighed for, at den vil kunne føres til en taalelig Ende. De Undersøgelser, som have fundet Sted fra den spanske Regjerings Side med Hensyn til denne herfra fremsatte For- dring, have ført til en bestemt Anerkendelse af det Chiffer, vi ansee os berettigede til at paa-

staae, efter en i Spanien udsat Juntas Kjensdelse. Men, hvorvidt vi kunne opnaae at faae dette Chiffer udbetalt og navnlig contant, er ikke dermed afgjort, det er et Spørgsmaal, som er gjort til Gjenstand for formelige diplomatiske Forhandlinger mellem den spanske Udenrigsminister og den danske Regjerings for dette Anliggende Befuldmægtigede paa Stedet. For ganske kort Tid siden har denne Befuldmægtigede faaet en ny Meddelelse fra den spanske Regjering, som herfra vil foranledige, som vi ville haabe, definitive Instructioner for ham med Hensyn til Forhandlingerne om dette Punkt, og der er saaledes større Anledning end hidtil til at haabe, at der virkelig inden ikke altfor lang Tid skal komme en Ende paa denne Sag.

Marineministeren: Det høitærede Thing maa undskyldes, at jeg ikke var tilstede her sidst, da der blev rettet Spørgsmaal til Marineministeren angaaende forskellige Punkter, men uopsættelige Forretninger gjorde, at jeg kom noget for sildigt tilstede. Jeg troer forresten ikke, det har havt nogen Indflydelse paa Sagens Realitet, eftersom jeg ikke vilde have været istand til at afgive de Svar, jeg kan give, førend idag. Det Første, jeg har at svare paa, er det Spørgsmaal, som den ærede Landstthingsmand for 2den Kreds (Kirck) har stillet angaaende, hvorvidt vi hos os have begyndt at anvende Zink istedetfor Kobber til Forhudning af Skibe. Jeg skal her til forklare, at det siden 1816 har været bekjendt, at man har gjort Brug af Zink, eller idetmindste prøvet paa at anvende det istedetfor Kobber. Der er fra 1816 til 1822 anstillet Forsøg i den Retning, men Resultatet har været, at Zink var saa slet som muligt. Siden 1850 har man atter gjort Forsøg, idet Marinen har anstillet Prøver med nogle af en Kjøbmand indsendte Plader, deels til Spiger, deels til Bol-